

Budapest, 2013. augusztus 6. - Vasárnap ünnepli 80. születésnapját Vásáry Tamás zongoraművész-karmester, akit a jeles évforduló előestéjén gálaesttel köszöntenek Szombathelyen.

A művész a koncertezés mellett életregényének megjelentetésén is dolgozik, a mintegy 3 ezer oldalas, korrajznak is tekinthető történet első két kötete októberben lát napvilágot.

A művész az MTI-nek elmondta, hogy 1969-ben kezdett bele az írásba, születésétől 1991-ig vetette papírra a vele történeteket. "De ez nem életrajz, nem napló, hanem - hangsúlyozom - életregény. Az adatok ugyan pontosak, de meglehetősen +proustosan+ kezelem az eseményeket, lehet, hogy egy családi ebédről tíz oldal hosszúságban is írok, de egy biográfiai szempontból fontos dolgot nem írok meg, mert nem tartozik a regény keretébe" - fogalmazott a műről Vásáry Tamás.

Felidézte, hogy Londonban élt 1969-ben, ott említette meg első feleségének, hogy úgy érzi magát, mint egy várandós anya a kilencedik hónapban, rengeteg élményt szeretne a "világra hozni", azaz másokkal megosztani. "Írd le" - javasolta a felesége. Bár azzal mentegetőzött, hogy nincs ideje, felesége mégis rábeszélte az írásra. "Belekezdtem, olyan volt, mintha egy vízcsapot nyitottam volna ki: ömlött belőlem az írás" - jegyezte meg. Az első pozitív visszajelzéseket irodalmi érdeklődésű első feleségétől és annak irodalmár családjától kapta.

Miután leírta gyerekkorát, a debreceni éveket, a Budapestre költözést, felolvasták a leírtakat egymásnak a feleségével. "Nem úgy rögzítettem a gondolataimat, hogy könyvformát adjak az írásnak, ám a felolvasás közben kiderült, hogy mégis, így ahogy van, egy könyv készült el. Eszerint folytattam tovább, nyolc kötetre, háromezer oldalra rúg az anyag" - számolt be a terjedelemről a Kossuth-díjas művész.

Vásáry Tamás szerint a könyv alapja egy pszichodráma, vegyítve a külső eseményekkel. "Rájöttem, ezért nem engedte a sors, hogy én beüljek egy operaház vezetői székébe, pedig mindig vágytam rá. De mindig közbejött valami, amikor például Tóth Aladárral megbeszéltük, hogy átveszem a budapesti operaház igazgatását, kitört az 1956-os forradalom, utána édesapámat lefoglalták, emigrálnom kellett. Aix-en-Provence-ban és Glyndebourne-ban pedig a vezetőváltás miatt maradtam le a fesztiváligazgatóságról" - sorolt példákat a múltból.

Ma már úgy látja, ha bárhol beült volna egy vezetői székbe, az élete nem válik az utazások, a fellépések és az érdekes emberekkel való találkozások révén olyan színessé és tartalmassá, mint ahogyan az majd a könyvből is kitetszik.

Az írás megjelentetésére egyébként hosszú ideig nem is gondolt, mert annyira intim hangú. Aztán úgy gondolta, hogy ez a könyv az életében nem jelenik meg. A véletlen - ami annyiszor másik vágányra állította az életét - nemrég ismét működésbe lépett: egy vacsorán, ahol ő nem, csupán a második felesége volt jelen, szóba került az írás. Az asztalszomszéd, a Libri tulajdonosa érdeklődését felkeltette a mű, így az első két kötet 1500 oldalon október 15-én lát napvilágot a Művészetek Palotájában tartandó születésnapi koncerttel egy időben. A könyvön az utolsó simításokat végzi Juhász Ferenc költő lánya, Juhász Anna segítségével. A második két kötet március-áprilisra várható.

Vásáry Tamás kiemelte: most jó helyzetben van, a tiszteletbeli zeneigazgatóság Szombathelyen szép lehetőségeket kínál, elképzelései alapján nemcsak nyáron, a szezonban is játszanak operákat koncertszerűen. Intenzíven részt vesz a 2014-es Fischer Annie-megemlékezésekben és újraindul A zenén túl című televíziós sorozata. "1996-ban

Írta: Adminisztrátor

2013. augusztus 06. kedd -

kezdttem 10 zeneszerző illusztrált, eleven portréját megrajzolni. Most a friss szériában elsőként Csajkovszkijt, decemberben Debussyt mutatjuk be az MR Szimfonikus Zenekarral. Minden évben négy műsort készítünk el" - részletezte az elképzeléseket.

Beszélt arról is, hogy az ismeretterjesztés fontos, de nem pótolja közoktatást. "Atyai mesterem, Kodály Zoltán, ha ma felébredne, azt hiszem, mérgelődne" - jegyezte meg. Véleménye szerint Kínában, Japánban, Amerikában ma többet valósítanak meg abból, amit ő és Bartók akart. Kodály az iskolai énekoktatást és az éneklést, a kórusmozgalmat tartotta a legfontosabbnak.

"Ha mesteriskolát tartok, elborzadok, mert a zongorista növendékektől, de olykor zenekari muzsikusoktól is kérem, énekeljék el, amit játszanak, és nem hajlandók kinyitni a szájukat, pedig muzsikusok. Nem tudok énekelni, mondják. De olyan nincs, hogy valaki nem tud énekelni! Nem kell senkinek Domingo vagy Callas színvonalán megszólalni, de fontos lenne, hogy egyre több helyen halljunk énekszót, ahogy egykor a mezőn vagy építkezéseken dolgozóktól. Öröm volt hallani a Kapocs Fesztiválon a Bicebóca Klub halmozottan sérült gyerekekből álló kórusát, a közös éneklés a csokoládénál több boldogsághormont termel" - vélekedett Vásáry Tamás.

A művész 80. születésnapjának előestéjén, szombaton vezényli a tiszteletére rendezendő gálaesten a Savaria Szimfonikusokat. A programban Mozart D-dúr zongoraversenyének és Lara Granadájának kivételével csak operák részletei hangzanak el.